

Com feu notar en una comunicació fa poch temps llegida per nostre digníssim senyor President, es molt freqüent en dits esquistes la presència de la pirita de ferre, que he pogut observar pertany a la especie Marcasita. Tambè s'hi observa, encara que amb menys freqüència, la calcopirita i la calcita, forman aquesta darrera unas curiosas cristalizaciones equiaxes, quina hermosa color blanca contrasta amb la negror de la roca que recubreix.

No dupto pas que si n'estudiesiu amb calma i en diferents dies, dits materials extrets i no en una hora escasa en que jo vaig estar-hi, se trovarian altres minerals nous que vindrien a enriquir la ja nombrosa llista dels fins avuy trovats en las montanyes qu'envoltan el Pla de Barcelona.

Barcelona 29 Setembre 1914.

OBITUARI

Força sensibles són per el món científic les noves necrològiques de que'ns pertoca fer-ne una curta ressenya.

La primera és la de D. Lluís Adaro, Director de la Comisió del Mapa Geològic d'Espanya, mort ara fa prop d'un mes i mig. Havía treballat preferentment sobre els terrenys carbonífers d'Astúrias; i amb motiu de la crisis carbonífera a Espanya publicà un lluminós informe sobre els carbons de la península. Després de la jubilació de nostre consoci en Lluís M.ª Vidal fou elevat a la direcció general de Mines, lloc que ocupà amb gran zel fins als darrers moments de sa vida. En el Congrés internacional de Geologia, Hidrologia i Climatologia, celebrat ara fa dos anys, ell sapigué exposar les qüestions geològic-hidrològiques més transcendents de nostre terror. I en els seus últims dies s'havia ocupat en la col·laboració de les investigacions sobre l'aprofitament industrial del *plati* a Espanya, apoiant els treballs del ingenier Sr. Orueta (1).

En els camps de batalla ha sigut mort el jove i sabi geòlec En Robert Douvillé, fill del eminent Henri Douvillé. Sa memoria de doctorat versà sobre els Prealps sudètics, en 1906; treball que demostra sa clara intel·ligencia prometedora de grans empreses d'investi-

(1) V. Butll. de l'Inst. Cat. d'Hist. Nat., n. 8.

gació geognòstic-estratigràfica. En 1911 s'atreu a publicar un resum sintètic de la geologia de la península ibèrica, ocupant-se també de les principals publicacions de Catalunya, en particular de les memòries de nostres consocios en Lluís M.ª Vidal, el Dr. en Jaume Almera i Mossèn Font i Sagué, que coneixia i sembla apreciava intensament. (*Handbuch der Regionalen Geologie*, t. III, p. 3).

La tercera mort, més particularment sensible per els geòlegs catalans, és la de M. René Zeiller, nat en 1847, membre de l'Institut, Inspector General de Mines, ... que ha estat un dels més famosos fito-paleontòlegs. Havíia sigut consultat per a la determinació de les espècies de vegetals fòssils descoberts per Mossèn Norbert Font i Sagué en el «Mas de Molló» de Camprodón; també habíem consultat alguns dels exemplars d'uptosos que recullirem a Surroca (Sant Joan de les Abadesses), quan escríbem nostra memòria de doctorat. Havíia estat sempre molt atent amb el geòlegs catalans. Deixa escrita una gran obra sobre Fitopaleontologia, apart de no poques monografies. Fou membre de la «Société géologique de France» d'ençà l'any 1870. M. Edmond Perrier, Director del Museu Nacional d'Història Natural de França, acaba de publicar sa necrologia en els *Comptes rendus de l'Académie des Sciences*.

Altres dos geòlegs notables ha perdut la ciència, abbdòs academics components de la «R. Acadèmia de Ciències y Artes de Barcelona».

M. L. Collot, que morí pel Agost. Apart d'altres treballs de gran valua científica deixa publicades dugues notes referents a Geologia catalana, que daten de 1892, titulades: *Sur une carte des environs de Barcelone*, de M. J. Almera, extr. del «Butll. de la Soc. de France, 3.º ser., t. XX, p. 32-37; i *Coup d'oeil sur la constitution des Pyrénées*, extr. de la «Revue bourguignonne de l'Enseignement», folleto de 20 planes.

M. A. Larazet, mort el 2 de Septembre. Té publicades moltes obres d'investigació i sobre la classificació dels *Ammonites*. S'ocupava en un treball monogràfic d'aquests moluscs extingits; amb aital motiu vingué a visitar els Museus d'Espanya, fa uns tres anys, oferint-li generosament nostre material útil pera sos estudis. Era, ademés especialista en el tractament de la tuberculosi pulmonar.

MN. MARIÁN FAURA I SANS.

* * *

L'Institutió Catalana d'Història Natural s'associa al condol que ha causat al món sabi la pèrdua de tan eminents naturalistes.